జడ్జిమెంట్

మొదటి బొయ్యిమని గూబ గుయ్యిమనేట్టు బిగ్గరగా హారన్ మోగేక బస్సు స్టార్టయింది. చలిగాలికి పళ్లు కిటకిటలాడిపోయినట్టుగా కిటికీల అద్దాలు గడగడా వణికిపోవడం ప్రారంభించాయి. బస్సు లోపలి వాసన సరిపడక, "ఎలాగూ సీటు లేదులే–నిలబడవలసిందేగా, స్టార్టయ్యేక యెక్కితే సరి," అని స్వగతం మాట్లాడుకొని అంతవరకూ బయటే నిలబడ్డ ఒకరిద్దరు తిరిగి బస్సెక్కేశారు.

బస్సెక్కిన వాళ్ళందరి చూపుల్నీ అయస్కాంతంలా పట్టేస్తోందా అమ్మాయి.

కుడివైపు వరసలో నాలుగో సీట్లో కూర్చొని వుంది తను. మగాళ్లు మాత్రమే కాదు – బస్సులోని నలుగురైదుగురు ఆడవాళ్ళు కూడా అప్పుడప్పుడూ ఆమెకేసి తేరిపారా చూస్తున్నారు. ఓ కాలేజీ స్టూడెంట్ అందర్నీ తప్పించుకుంటూ అటుగా వెళ్ళి ఆమెవైపు ఓరచూపులు విసుర్తూ నిలబడ్డాడు.

ఆమెకు వెనక సీట్లో కూర్చున్న యిద్దరు వ్యక్తులు ఆమెను గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"ఈ పిల్లనిప్పుడేం జేస్తావురా మణీ?"

ఆ మాట అడిగిన కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషికి నలభై దాటి వుంటుంది వయస్సు.

"నువ్వట్లా చెప్పడం సరింగా లేదన్నా!" ఇప్పుడేం జెయ్యాలన్నా అదే నాకు చెయ్యగల్దు," పక్కనే కూర్చున్న రెండో మనిషి అంటున్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూ యెవరి గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారో చూచాయగా గ్రహించగలిగిన ఒకరిద్దరు ఆ రెండోమనిషి కేసి కుతూహలంగా చూశారు.

అతనికి ముప్ఫయి యేళ్ళుంటాయి. మాసిన గుడ్డలా కనిపిస్తున్నాడు. గెడ్డం అసహ్యంగా పెరిగింది. వంటిమీదున్న దుస్తులు తామెప్పుడో తెల్లగా కూడా వుండేవన్న విషయాన్ని దీనంగా చెబుతున్నాయి. కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. పళ్ళ బిగువున ఆరిపోయిన బీడీ ముక్క పట్టుకున్నాడు. ఆ చూస్తున్న వాళ్ళు అతని అవతారానికీ, అంత నీటుగా కనిపిస్తున్న ఆ అమ్మాయికీ యేం సంబంధం వుంటుందా అని ఆలోచిస్తున్నారు.

"అది కాదురా మణీ! ఇప్పుడేందో జరిగి పోయినాదే అనుకో - అదట్లుండనీ! కోర్టులో తేలేదేందో తేల్తాది. ఆ తర్వాత ఆ పిల్ల యేం గావాల? నే జెప్పేదినుకో - కాంప్రమైజేషను పెట్టించేస్తా. ఆళ్లు కేసెత్తేసుకుంటారు. నువ్వా యమ్మి నేలుకో!" కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి అనునయంగా అన్నాడు.

"ఏందన్నా నువ్వు చెప్పేది?" కోపంగా అన్నాడు మణి. "ఎంత పోలీసు కేసులో యిరుక్కున్నా చెడిపోయిందాన్ని నన్నేలుకోమంటావా?"

కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి తీక్షణంగా చూశాడు.

"నువ్వు గాదురా దొంగనాయాల దాన్నందులోకి దించినావు?"

"సర్లెన్నా బానే సెప్తుండావు గానీ, నువ్వు చెప్పే కాంప్రమైసన్కి నేరాననుకో - ఆళ్లు కోర్టులో కేసెెడ్తరు. కచ్చేరీలో తేలేదేంది? ఇది నా సైడు చెప్తదా? నన్నెట్టాగూ బొక్కలో యెట్టించేదే! తెగింది తెగిందేన్నా! అంత కాందానికెందుకు సెప్తవ్?"

ఈ తర్కం బుర్రకెక్కేసరికి కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషికి కాసేపు పట్టింది.

వాళ్ళు తన గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారని తెలిసినా ఆ అమ్మాయి మాత్రం కళ్ళు తిప్పి ఒక్కసారయినా వాళ్ళవంక చూడలేదు. అసలామె యెవరివంకా చూడ్డంలేదు. కేవలం తల వంచుక్కూర్చుంది.

కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి మళ్ళీ యేదో అనబోయేసరికి మణి అక్కణ్ణుంచి లేచిపోయాడు.

"యాడికిరా...? కూకో!" అన్నాడాయన.

అతను జవాబివ్వలేదు. జనాన్ని తోసుకుంటూ అవతలికెళ్ళి ఆ అమ్మాయి పక్కనే కూలబడ్డాడు.

అక్కడికి కాస్త దూరంలో కూర్చున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ ఇబ్రహీం పెద్దమనిషిని కేకేశాడు.

"ఓయ్ పెద్దమనిషీ! నువ్వు ఎమ్మెల్లేవన్నా కాకపోతివే వాణ్ణి బెదిరించడానికి," అని నవ్వేడు.

"అదెట్లాగండి సార్! మీయట్లంటోళ్ళు నాలుగు ఓట్లేపించి గెలిపించకపోతిరి. పెట్టిన డిపాజిట్టు కూడా పోయె," ఇన్‌స్పెక్టర్ మాట తిరగబొడిచి బిగ్గరగా నవ్వేశాడు కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి. "ఈడికి రండి సార్, ఖాళీ వుండాది," ఆహ్వానించాడు.

"ఫరవాలేదులే, పాపం ఆయనెవరో కూర్చున్నాడు," చిరునవ్వుతో ఆఫర్ తిరస్కరించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి పక్కన మణి ఖాళీ చేసిన సీట్లో ఓ ముసలాయన కూలబడ్డాడు.

"ఎలక్షన్లకి నిలబడినావేమన్నా?" ఆయనతో మాట కలుపుతూ కొద్రీ వేశాడు.

కళ్ళద్దాల పెద్దమనిషి తలూపేడు.

"ఆఁ.... ఇండిపెంటెంటుగా నిలబడితి. డిపాజిట్టు రాలేదులే," తేలిగ్గా నవ్వేశాడు.

"ఏం పేరో?"

"నా పేరా? నారుమళ్ళ చౌడయ్యలే!"

"ఓ... నువ్వేనా?" పేరు గుర్తుంచి అన్నాడా ముసలాయన. "ఏ వీధన్నా మంది?" ఆసక్తిగా అడిగాడు.

"మేం హరిజనులంలే... హరిజనవాడ."

ముసలాయన నిట్టూర్చాడు.

"యేందోలే! మీయట్టంటోళ్ళకి ఓట్లెయ్యరు జనాలు," సానుభూతిగా అన్నాడు.

చౌడయ్య తలూపి, "అంతే అంతే," అన్నాడు.

బస్సులో అందరికీ టిక్కెట్లు కోసిచ్చాక కండక్టర్ రైట్ చెప్పగానే బస్సు బయల్దేరింది.

ముసలాయన యెదురు సీట్లో కూర్చున్న ఆ అమ్మాయిని తేరిపార చూసి, "ఈ అమ్మి యెవరో?" అన్నాడు.

"మనూరే... మేటపద్రు! దాని పక్కన కూకుండ్లే - మణి అని ఆ యమ్మిని లేవదీసుకుపోయి బొంబాయిలో యెభిచారం కొంపకి అమ్మేసినాడు."

చౌడయ్య ఆ మాట చెప్పగానే అందరి కళ్ళూ మరోసారి ఆసక్తిగా ఆమెకేసి తిరిగాయి. ఆమె పక్కన కూర్చున్న మణి ఫోజుగా సీట్లో వెనక్కి జారగిలబడ్డాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఎవరివైపూ చూడ్డంలేదు.

"ఆ యమ్మే పోయిందా, ఇతనే మోసం జేసినాడా?" అడిగాడు ముసలాయన.

"ఆ యమ్మి పోయినాది - యీడు మోసం జేసినాడు," వివరించాడు చౌడయ్య. "బొంబాయిలో లెక్క అయిపోజేసుకోని యీడు దాన్ని రెండున్నర వేలకి అమ్మేసినాడు. ఈళ్లిద్దరూ లేచిపోయినాక దాని అమ్మానాయినా నాకాడికొచ్చి యేడుస్తా కూకుంటే నేనే స్టేషన్లో రిపోర్టిప్పిస్తే దర్యాప్తుమీంద తెలిసినాది ఈళ్లు బొంబాయి పోయినారని. ఆడ సి.ఐ.డిలు ఆర్నెల్లు పన్జేసి ఈళ్లిద్దర్నీ పట్టినారు. అప్పటికే యిది నలుగుర్దీ అయిపోయినాది. ఆ కొంపలో దీన్ని నానారకాలుగా హింసించి నారంట!"

"పాపం!" అన్నాడు ముసలాయన.

"పిల్ల బంగారంలా వున్నాది - ఎట్టమ్మి సచ్చినాడో," మరొకరెవరో యీసడించారు.

"అయితే కేసైతదంటావా?" అడిగాడు ముసలాయన.

"ఏమో మరి?" సాలోచనగా అన్నాడు చౌదయ్య, "ఈ అమ్మి తరఫునోళ్ళు కేసెత్తేసుకుంటే యేమీ కాదు. అందుకే కాంప్రమైజేషన్ చేయిస్తాన్రా ఆ యమ్మినేలుకో అని చెప్పినా వానికి - యింటంలా!"

ఈలోగా ఇన్‌స్పెక్టర్ ఇబ్రహీం కలగజేసుకున్నాడు.

"కేసంతా ఈ అమ్మాయి చెప్పే మాటల మీదే ఆధారపడి వుంటుంది. తను మైనరేమీ కాదు. తనంతటతనే వాడి వెంట వెళ్ళి పోయానంటే యేం కాదు. మోసగించి పిలుచుకొని పోయాడంటే మాత్రం శిక్ష పడుతుంది వాడికి," అన్నాడాయన.

"మోసం చేయలేదని యెందుకు చెప్తాదిలే సార్! మోసం జేసినోణ్ణి వదిలేస్తదా?" అన్నాడు ముసలాయన.

"అదేం?"

"అదీ తెలీడంలే!"

"అయితే అన్నా, ఆ యమ్మే వాణ్ణి నమ్మి పోయినాదంటావా?" ఎవరో అడిగాడు.

చౌదయ్య తలూపి, "మరంతే గదా!" అన్నాడు.

"ఏందోలే పాడు కాలం! ఆడపిల్లని కండమే మహా పాపమయిపోతావుంది," నిట్టూర్చాడు ముసలాయన.

"పోయ్యా బాగా సెప్తివి! ఆడపిల్లలందరూ అట్టనే పోతుండారంటావా?" నిష్ఠూరంగా అన్నాడు మరో పెద్దమనిషి.

దానికి చౌదయ్య సమాధానం చెప్పాడు-

"ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఆ యమ్మిదీ తప్పుందనే అనుకో - కానీ, యీ కాలంలో యెంతమంది ఆడకూతుళ్ళు మోసపోతుండ్లేదు? బొంబాయిలో రోజూ యిట్లాంటి యాపారాలు జరుగుతూనే వుంటాయి. బొంబాయి సంగతెందుకు? మన కళ్ళముందరే యెన్ని జరుగుతా వుండ్లేదు? కన్న కూతుళ్ళనే తల్లిదండ్రులు అమ్మేసుకునే రోజులొచ్చినాయి - రోజూ పేపర్లలో చూడ్డంలే? ఆడదానికి గౌరవం లేనన్నాళ్ళూ యిట్లా జరుగుతూనే వుంటాది."

వింటున్నవాళ్ళందరూ నిట్టూర్చారు.

బస్సు దడదడలాడుతూ మేటపల్లెకేసి పోతోంది.

❖ ❖ ❖

"ఆ కేసేమైనాదో?" అడిగింది ఆదెమ్మ.

"ఏం కేసే?" అడిగాడు చౌదయ్య.

"అదే... ఆయమ్మిని బొంబాయిలో అమ్మిన కేసు."

"అదా! ఆయమ్మి మొత్తం తల్లికిందులు చేసినాది," విసుగ్గా అన్నాడు చౌదయ్య.

"అంటే?"

"ఆడు తనని మోసం చేయలేదని కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పినాది."

"ఎట్లా, పిచ్చిగాని పట్టినాదా పిల్లకు?"

"అదే అర్థం కావడంలా! ఆళ్లమ్మానాయనకాణ్ణించీ, నాకాణ్ణించీ, యినస్పెక్టర్ కాణ్ణించీ, ఆ గవర్నమెంటు లాయరు కాణ్ణించీ అందరం సిలక్కి చెప్పినట్టు చెప్పినాం. వున్నదున్నట్లు ఆడు మోసం చేసినాడని చెప్పమని! అందరి కాడ తలూపి తీరా ఆడికెళ్ళేతలికి అట్ట జెప్పి సచ్చినాది."

"అయితే ఆడు మోసం జేయలేదేమో!"

"ఆడి బొంద! ఉత్త ఫోర్టొంటీ నాయాలు. దానికేందేదో చెప్పి లేవదీసుకుపోయిండు. బొంబాయిలో అమ్మిండు. తెలిసిపోతానే వుండ్లా."

"నీకూ నాకూ తెలిసింది కచ్చేరివోళ్ళకి తెల్దా?" విచిత్రంగా అడిగింది ఆదెమ్మ.

"దానంతట అదే కొంపముంచుకోని యివరంగా సాక్ష్యమిస్తావుంటే యెవడేం చేస్తాడే? నువ్వే జడ్జీవనుకో అది చెప్తావుంటే కాదని పీక తెగ్గోస్తావా? అది కావాలన్జెప్పిన సాక్ష్యం. దానికెవరేం చేస్తారు? మొదట యెర్రిగాని పట్టిందానుకున్నాను. అదేంలా! దిట్టంగుంది,"

"అయ్యో పాపం! ఇంతకీ సెడ్డోళ్ళదే కాలం."

"సూస్తావుంటే అట్నే వుండాది. బొంబాయిలో ఆ కొంపలో అన్ని హింసలు పడి గుడ్కా అట్లా చెప్పినాదంటే మరి సెడ్డోళ్ళది గాదూ కాలం! యెందుకిట్లా జేసినావే అంటే యేం జెప్పదు. ఊరికే యేడుస్తాది."

"అయితే ఆడేమన్నా బెదిరించినాడేమో!"

"బెదిరింపులా మజాకా? నాయాల్ని యేకీలు కాకీలు యిరగదియ్యనూ! ఇదే వానిమీద పడి సచ్చిపోతావుంది."

"ఆ యమ్మినేం జేసినారో?"

"వదిలేసినారు."

"పోనీలే పాపం."

"పాపమేందే పాపం! ఆడోళ్ళకుండే జబ్బే యిది. మగోడెంత తప్పు చేసినా ఆడదే భరిస్తాది. భరించి ఊరుకుంటాది. ఆడు ఈ యెధవలాంటి యెధవన్నర యెధవయినా సరే! అందుకే మగోడు యేలుకుంటూ వున్నాడు. ఇది ఆడ కోర్టులో నిలబడి వుండేది వున్నట్లు చెప్పేసి వుంటే...? ఆడు దాన్నెంత మోసం జేసినాడేం లెక్క! గాడిద కొడుకుని

కాంప్రమైజేషన్ పెట్టిస్తారా, ఆ యమ్మి నేలుకో అని కూడా చెప్పినా! ఆడు దాని కాళ్ళు కడగడానిక్కూడా పనికిరాడు, చెడిపోయిందాన్నేలుకోనంటాడు. దాన్ని సెడగొట్టిన్నా కొడుకు ఆడే! మగోడు కదూ యేమైనా అంటాడు. ఆడంటాడు ఇది పడతాది!"

ఆదెమ్మ నవ్వి, "నువ్వెందుకయ్యా అట్టిదౌతావ్? ఆ యమ్మి దాని మంచి చెడ్డలది చూసుకున్నాదిలే. నువ్వు చేయగలిగేది చేసినావ్," అంది.

చౌడయ్య మాట్లాడలేదు.

మౌనంగా తనలో తనే వుడుక్కున్నాడు.

❖ ❖ ❖

రాత్రివేళ బాగా చీకటి పడింది.

మొండిగోడలు, విరిగిపోయిన కొన్ని రాతి విగ్రహాలు, చాలా పాతకాలంనాటి గుడి అది. సరైన ఆలనాపాలనా లేక అలా తయారయింది.

ఆమె ధ్వజస్తంభాన్ని ఆనుకుని కూర్చొని వుంది. ఆమె కళ్లు మూసుకుని వున్నాయి. పొడవాటి తల వెంట్రుకలు కొన్ని ఆమె జడలోంచి తప్పుకుని గాలిలోకి లేచి ఆడుతున్నాయి. ముఖం అలసటగా వుంది.

చిన్న అలికిడి కావడంతో ఆమె కళ్ళు తెరిచి చూసింది.

ఎదురుగా అతను.

తల వంచి నిలబడి వున్నవాడు కొద్దిక్షణాలు తటపటాయించి తల పైకెత్తి ఆమెవైపు చూశాడు. అంతలోనే ఆమె కళ్ళల్లోకి చూడలేక మళ్ళీ తల వంచుకున్నాడు.

గుడ్డి వెలుతురులో అతని నీడ పొడుగ్గా ఆమె మీద పడుతోంది. అక్కడ వీస్తున్న చల్లని గాలి, పిచుకల కిచకిచలు, ఏటవాలుగా అతని మీద పడుతున్న లేత చంద్ర కిరణాలు, చెట్ల ఆకుల కదలికలు అన్నీ అతన్ని గేలి చేస్తున్నట్లే వున్నాయి.

అతన్ని చూడగానే ఆమె పెదవులు లీలగా విచ్చుకున్నాయి.

దగ్గరకు రమ్మన్నట్లు తలూపింది.

"రా మావా! ఆణ్ణే నిలబడ్డావేం?" మెల్లగా అంది.

అతను కదిలాడు.

నెమ్మదిగా వెళ్ళి ఆమె ముందు కూలబడ్డాడు.

"నువ్వు... నువ్వు నామీద యెందుకు చెప్పలా?" వినిపించీ వినిపించనట్టు గొణిగాడు.

ఆమె చిన్నగా నవ్వింది. శుష్కమయిన చిరునవ్వు! అంతే, సమాధానం చెప్పలేదు.

"ఇంటికెళ్ళవా?" అతను కొద్దిక్షణాల తర్వాత నెమ్మదిగా అడిగాడు.

"ఇంటికెళ్తే యేముందిలే మాఁవా – అమ్మ యేడ్పులూ, నాయన తిట్లు. నేను చేసిందానికి అందరూ మొహాన వుమ్ముతా వుంటారు!" అదే శుష్కమైన చిరునవ్వుతో అంది.

"అట్టయితే... అట్టయితే నేనొప్పేసుకుంటా – నాతో వచ్చెయ్యి," చాలా మంద్ర స్వరంతో అన్నాడతను. "నిన్ను... నిన్నేలుకుంటా!"

ఈసారి నిజంగానే నవ్విందామె.

"ఎందుకులే మాఁవా! నన్నిడు – నాదార్నేదో నన్ను పోనీ!"

అతను చలించాడు.

జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా చలించాడు.

"లేదు... లేదు...! తప్పేదో నేనే చేసినాను. నేనే... నేనే...!" అతని కళ్ళలో లీలగా కన్నీరు మెరిసింది... "నువ్వు... నువ్వు కచ్చేరీలో అట్లా చెప్తావనుకోలేదు – నా మీందనే చెప్తావనుకున్నా," అన్నాడు.

"ఇప్పుడేంది సెప్తే యేమైతాదిలే మాఁవా! మొదట్లో నీ యెంటెల్లే తప్పు చేసినాను," అందామె.

"కాదు... కాదు...," అతని తల వాలి పోయింది. "నేనే... తప్పు చేసినాను."

ఆమె జాలిగా చూసింది.

"నువ్వీడికెందుకొచ్చినావ్ మాఁవా? ఆడదానికి మల్లే యేడుస్తవేంది? యేడ్చేటోనివైతే ఆ యేళ నన్నెందుకమ్మినవ్?"

అతనామె చెయ్యి పట్టుకుని అన్నాడు.

"కోర్టులో యెందుకు చెప్పినావే అట్లా? నేను చేసిందానికి నన్నే సావనియ్యాల్సింది."

"ఇప్పుడేమైంది మాఁవా? సిచ్చ పడ్నట్టే యేడుస్తావేం?"

అతనామె కేసి విస్మయంగా చూశాడు.

ఆమె మళ్ళీ అంది–

"ఈ ఆర్నెల్లు నాకు శానా తెల్సినయ్యి మాఁవాఁ! మడుసులెట్టాంటోళ్ళో తెల్సినాది. నువ్వేంది జేసినావులే! అయ్యేళ నన్నమ్మేసి నందుకు నిన్ను శానా తిట్టినాను. కానీ మాఁవా నిన్నిప్పుడు తిట్టలేన్రా! అమ్మేదానికి ముందు వొక్క నెలైనా నువ్వు శానా దయ గుండినవ్! ఆ ఒక్క నెలలో బతుకంటే యెంత తియ్యంగుంటాదో నీ వల్లనే తెలిసినాది నాకు. మంచికో సెడ్డకో నీ యెంటొచ్చేసినాను. అన్నీ వొదులుకొనే వచ్చినాను. ఇప్పుడు వొదులుకున్నయన్నీ నాకెందుకు? నువ్వు నన్నేలినా, యేలకపోయినా బరువంతా నీమీందనే పెట్టుకోనొచ్చినాను. నువ్వేలుకోలా, నీ తప్పేముండాది? ఇప్పుడూ యేలుకోవద్దు. ఇప్పుడూ బరువంతా నామీందనే పెట్టుకొనుండాను."

అతను కళ్ళు పెద్దవి చేసి ఆమెను కొత్త మనిషిని చూస్తున్నట్టు చూస్తున్నాడు.

ఆమె యింకా చెప్పుకుంటూ పోతోంది–

"నీకు తెల్దురా! నువ్వు శానామందికన్నా శానా దయగలోనివి. సూస్కున్నన్నాళ్ళూ రాణీగోర్లా చూస్కున్నావ్. నువ్వు నన్నమ్మినకాడ నాకు మగోళ్ళెట్టాంటోళ్ళో తెలిసినాది. ఒక ఆడది సూడగూణ్ణంతమంది మగోళ్ళని నేను చూసినాను మాఁవా ఆడ! ఆళ్లు పసులు. ఆడదాన్ని సక్కంగా ఆళ్లెవ్వరూ సూళ్ళేరు. ఆళ్ళముందు నువ్వు దేవునివి," ఆమె తన పైట తొలగించి రవికను కొద్దిగా కిందికి దించి చూపించింది. "ఆళ్ళల్లో ఒకడు ఆడ సుట్టకాల్చి పెట్టినాడు మాఁవా – అదో సరసమంట!" దిగులుగా నవ్వింది.

అతను కెవ్వున కేకేశాడు.

కేక వేశానని అనుకున్నాడు.

అతని కేక అతని గొంతులోనే చిక్కుబడి పోయింది.

ఆమె చెబుతూనే వుంది–

"నువ్వేల మాఁవా అట్టయిపోతవ్? నీ యెంటొచ్చి ఆడదానిగా తప్పు చేసినాను! నన్నాళ్ళకమ్మి మగోనిగా నువ్వు తప్పు చేసినవ్! కానీ ఆ తప్పేందో ముందర నా చేతనే జరిగినాది – నీ యెంట రాకుండానే వుండాల్సింది. కచ్చేరీలో అట్లెందుకు సెప్పినానో తెలుసురా మాఁవా? సెడిందాని నోటెంట యిట్టాంటి మాటలొస్తే నమ్మవేమో గాని – నువ్వు నావోడి వనుకున్నాను మాఁవా! ఇప్పటికీ అనుకుంటానే వుండాను. నావోడివిగనకనే గదరా నాకోసమొచ్చినావ్! నావోణ్ణి జైల్లో యెడితే నాకు సంతోషమైతదా మాఁవా? ఎందుకట్లేడుస్తవ్ రా?"

అతను సన్నగా గొణిగాడు

"వద్దు... వద్దు..."

ఆమె యింకా అంది.

"నువ్వు నామీద సూపించిన దయ సచ్చేదాకా చాలురా మాఁవా నాకు! నాకింకేమాశ లేదు. నన్నేల్కోని నువ్వింకా నవ్వులపాలు గావొద్దురా! సెడిందాన్నెవ్వరేలుకోరు మాఁవా! నీమీంద సాడీలు చెప్పి నిన్ను జైలుకంపలేదు. అదే సాలు నాకు. ఇంక నువ్వేం సెప్పొద్దు. ఇంకేం యేడవొద్దు. ఈ వొక్క సంతోషమైనా నా కోసముంచు మాఁవా!"

అతను మెల్లగా వణుకుతున్నాడు.

"ఇంకెల్లిపో మాఁవా! నన్నట్టా సూడొద్దు. నాకు బయ్యంఁవేస్తాదిరా! అట్టా సూడొద్దు!"

అతను కదల్లేదు.

శిలలా వుండిపోయాడు.

"ఏందిరా అట్ట సూస్తవ్ మాంవా! ఇంకెల్లిపోరా!"

అతనప్పటికీ కదల్లేదు.

ఆమె రెండు చేతులూ జోడిస్తూ అంది–

"నన్నట్టా సూడమాకరా! నీకు దండమెడతాను. ఎల్లు మాంవా యెల్లు!" అతని భుజాలు పట్టుకుని కుదిపింది.

అప్పుడు కదిలాడతను.

నెమ్మదిగా – చాలా నెమ్మదిగా కదిలాడు.

కన్నీట తడిసిన ఆమె ముఖాన్ని వెర్రివాడిలా చూశాడు.

అతని పెదవులు లీలగా కదిలాయి.

ఏం గొణుక్కున్నాడో తెలీదు.

బరువుగా – చాలా బరువుగా పైకి లేచాడు.

ఆమె వైపుకు వీపు తిప్పి ముందుకు కదిలి నెమ్మదిగా అక్కడినుంచి బయటికి నడిచాడు –శవానికి ప్రాణం వచ్చినట్టు.

మయూరి సచిత్రవారపత్రిక, 9–9–88